

Sygn. akt II Ca 769/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Klepacz

Sędziowie: SSO Elżbieta Ciesielska (spr.)

SSO Sławomir Buras

Protokolant: starszy protokolant Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa K. T. (1)

przeciwko Z. T.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju

z dnia 22 grudnia 2014 r. sygn. V C 17/13

I. odrzuca apelację w zakresie wniosku o zasądzenie na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kosztów zastępstwa adwokackiego za prowadzenie sprawy przed Sądem pierwszej instancji;

II. oddala apelację w pozostałej części,

III. zasądza od K. T. (1) na rzecz Z. T. kwotę (...) (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego,

IV. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju na rzecz adwokata K. K. kwotę (...) (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Sławomir Buras SSO Cezary Klepacz SSO Elżbieta Ciesielska

II Ca 769/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Busku-Zdroju oddalił powództwo K. T. (1) przeciwko Z. T. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej w dniu 15 czerwca 2009r. sprawie III Rc 38/09 Sądu Rejonowego w Busku Zdroju .

Sąd Rejonowy ustalił, iż K. T. (1) i Z. T. zawarli w dniu 15 czerwca 2009 r. przed Sądem Rejonowym w Kazimierzy Wielkiej ugodę zgodnie, z którą K. T. (2) zobowiązał się do świadczeń alimentacyjnych na rzecz swoich małoletnich córek: P. T. w kwocie 400 zł miesięcznie i M. T. w kwocie 350 zł, płatnych do rąk Z. T. do 10-dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności. Ugoda ta zaopatrzona została następnie w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu z dnia 10 lipca 2009 r. Ponieważ powód nie regulował alimentów Z. T. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji tych świadczeń, domagając się także wyegzekwowania kwoty 12 000 zł za okres od stycznia 2010 r. do kwietnia 2011 r. W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Kazimierzy Wielkiej L. W. dokonane zostało zajęcie rachunku bankowego dłużnika.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo oparte na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. za nieuzasadnione. Dowodem bowiem mającym potwierdzić fakt, iż K. T. (1) regulował na bieżąco alimenty na rzecz córek miały być zapisy dokonane w zeszycie, w którym prowadził on notatki dotyczące codziennych wydatków. Tymczasem Sąd Rejonowy ocenił, iż treść notatek w zeszycie nie może stanowić dowodu uiszczania alimentów na rzecz M. i P. T., gdyż pozwana Z. T. nigdy nie potwierdziła, iż otrzymała zapisane w zeszycie kwoty, nie kwitowała ich odbioru, a w toku procesu stanowczo twierdziła, iż alimenty nie były regulowane, czego konsekwencją było wszczęcie przez nią postępowania egzekucyjnego wobec K. T. (1). Sąd podkreślając, iż powód nie udowodnił ziszczenia się żadnej z przesłanek pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności ujętych w art. 840 k.p.c., oddalił powództwo.

Apelację od wyroku wywiódł powód reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu. Zaskarżając wyrok domagał jego zmiany zgodnie z żądaniem pozwu, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Dodatkowo w apelacji wniósł o zasądzenie na rzecz Kancelarii (...) kosztów zastępstwa procesowego za reprezentowania powoda z urzędu, zgodnie z wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 r., oświadczając, iż nie zostały one uiszczone przez powoda w żadnej części, oraz zasądzenie na rzecz Kancelarii (...) kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Pozwana również reprezentowana przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała częściowemu odrzuceniu jako niedopuszczalna tj. w zakresie zawierającym wniosek o zasądzenie na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kosztów zastępstwa adwokackiego za prowadzenie sprawy przed Sądem I instancji, zgodnie z wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015r., a w pozostałej części podlegała oddaleniu jako bezzasadna, albowiem zaskarżony wyrok odpowiadał prawu, chociaż z uwagi na inne okoliczności aniżeli wskazane przez Sąd Rejonowy.

W pierwszej kolejności odnosząc się do odrzuconej części apelacji, stwierdzić należało, iż K. T. (1) reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, wnosząc w apelacji o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego dla pełnomocnika reprezentującego powoda w toku postępowania I-instancyjnego, w istocie zaskarżył nieistniejące orzeczenie, bowiem jak sam wskazał w apelacji, wyrok Sądu Rejonowego nie zawiera rozstrzygnięcia w tym przedmiocie. Z uwagi zatem na fakt, iż brak było przedmiotu zaskarżenia, apelacja w zakresie tego wniosku podlegała odrzuceniu, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie I wyroku wydanego w dniu 8 września 2015r.

Apelacja zaś odnosząca się do orzeczenie oddalającego powództwo nie zasługiwała na uwzględnienie. Okolicznością, która miała kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia powództwa wytoczonego przez K. T. (1) przeciwko Z. T., w ocenie Sądu Okręgowego jest fakt, iż pozwana Z. T. nie ma i nie miała legitymacji biernej w niniejszej sprawie, tj. nie jest osobą przeciwko, której można było dochodzić pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wskazanego w pozwie.

Według treści tytułu wykonawczego – ugody z dnia 15 czerwca 2009 r. zawartej w sprawie III Rc 38/09 Sadu Rejonowego w Kazimierzy Wielkiej alimenty zostały zasądzone na rzecz małoletnich M. i P. T.. Z. T. jako przedstawiciel

ustawowy małoletnich wierzycieli była jedynie osobą, do rąk której miały być uiszczane świadczenia alimentacyjne wskazane w ugodzie. Nie ulega jednak wątpliwości, iż wierzycielkami uprawnionymi do żądania wypłaty przez powoda alimentów na podstawie tego tytułu wykonawczego były córki K. T. (1), nie zaś ich matka Z. T..

Powództwo o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności dłużnik powinien kierować przeciwko wierzycielowi uprawnionemu według treści tego tytułu. Istotą tego powództwa stanowi bowiem żądanie udzielenia ochrony dłużnikowi zwalczającemu wykonalność tytułu przeciwko uprawnionemu do wskazanych w nim świadczeń. Wyrok pozbawiający wykonalności tytuł wykonawczy uniemożliwia bowiem wierzycielowi prowadzenie egzekucji na podstawie tego tytułu (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 133/14, Lex nr 1591753). Matka M. i P. T. występowała w sprawie, w której zawarto ugodę jedynie jako przedstawicielka ustawowa małoletnich córek, a nie jako strona w sprawie, na rzecz której zasądzone zostały świadczenia. Zatem tytuł wykonawczy nie był wydany na jej rzecz. W konsekwencji nie jest ona wierzycielką K. T. (1), uprawnioną do świadczeń na podstawie zwalczanego w pozwie tytułu, stąd też nie ma ona legitymacji bierniej w przedmiotowej sprawie.

W świetle powyższych wywodów stwierdzić należało, iż rozstrzygnięcie o oddaleniu powództwa przeciwko Z. T. było co do zasady prawidłowe, choć z innych przyczyn niż wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Z tych też względów Sąd Okręgowy uznał za uzasadnione oddalenie apelacji w pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c., o czym orzekł w punkcie II wyroku.

Zaznaczyć jedynie należy, iż z uwagi na wskazaną powyżej przesłankę rozstrzygnięcia, bezprzedmiotowe było odnoszenie się przez Sąd II instancji do zarzutów podniesionych w apelacji, których omówienie byłoby istotne, w wypadku, gdyby spór toczył się pomiędzy obowiązującym i uprawnionym wskazanym w przedmiotowym tytule wykonawczym.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1, 3 k.p.c. Ponieważ powód w całości przegrał apelację zobowiązany był zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zwrócić powódce poniesione koszty, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika, z którego pomocy korzystała ona na etapie postępowania apelacyjnego. Wysokość tych kosztów na kwotę 1476 zł ustalona została na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. 2013, poz. 461). Ponieważ powód K. T. (1), przegrywający postępowanie apelacyjne był w postępowaniu II instancyjnym reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata K. K., stąd Sąd stosownie do przepisu § 19 i 20 powołanego powyżej rozporządzenia przyznał temu pełnomocnikowi wynagrodzenie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Busku Zdroju, ustalając jego wysokość na kwotę 1476 zł. stosownie do § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/SSO Elżbieta Ciesielska/ / SSO Cezary Klepacz/ /SSO Sławomir Buras/